KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 21.12.2009
COM(2009)690 konč.

POROČILO KOMISIJE SVETU, EVROPSKEMU PARLAMENTU IN EVROPSKEMU EKONOMSKO-SOCIALNEMU ODBORU

Izvajanje Direktive 98/34/ES v obdobju 2006–2008

SEC(2009)1704

KAZALO

POROČILO KOMISIJE SVETU, EVROPSKEMU PARLAMENTU IN EVROPSKEMU EKONOMSKO-SOCIALNEMU SVETU – IZVAJANJE DIREKTIVE 98/34/ES V OBDOBJU 2006–2008 1

Povzetek 3

DEL I: STANDARDIZACIJA 3

1. Uvod 3

2. Postopek obveščanja 4

2.1 Izvajanje postopka v obdobju 2006–2008 4

2.2 Sklepne ugotovitve 4

3. Mandati 4

3.1 Izvajanje postopka za pripravo mandata v obdobju 2006–2008 4

3.2 Predvideni razvoj na področju mandatov 6

3.3 Sklepne ugotovitve 6

4. Uradni ugovori 7

4.1 Izvajanje postopka v obdobju 2006–2008 7

4.2 Sklepna ugotovitev 7

DEL II: TEHNIČNI PREDPISI 8

1. Razvoj v obdobju 2006–2008 8

1.1 Postopek uradnega obveščanja na razširjenem notranjem trgu 8

1.2 Uporaba postopka v okviru „boljše ureditve“ 8

1.2.1 Izboljšave pri izvajanju postopka iz Direktive 98/34 9

2. Uporaba postopka iz direktive 98/34 9

2.1 Učinkovitost: splošni pregled 9

2.2 Uporaba nujnega postopka 11

2.3 Spremljanje odzivov Komisije 11

2.4 Dialog z državami članicami 11

2.5 Kršitve Direktive 12

2.6 Sklepna ugotovitev 12

POVZETEK

V tem poročilu je analizirana uporaba postopkov iz Direktive 98/34/ES[1] za standardizacijo in tehnične predpise med letoma 2006 in 2008. V njem je poudarjen njihov pomemben prispevek k izvajanju boljše ureditve in delovanju enotnega trga.

Del o standardizaciji vključuje postopek obveščanja glede standardov, zahtevkov, ki jih Komisija za pripravo standardov (v nadaljnjem besedilu: mandati) predloži evropskim standardizacijskim organizacijam (ESO[2]), in uradnih ugovorov proti standardom. Pokazalo se je, da so te dejavnosti pomemben element pri delovanju enotnega trga. Postopek obveščanja je na področje standardizacije uvedel preglednost in spodbudil nacionalne standardizacijske organe (NSO) k nadaljnjemu oblikovanju pobud za spodbujanje evropske usklajenosti. Uradni ugovori omogočajo državam članicam in Komisiji zagotavljati, da standardi izpolnjujejo cilje predpisov, kadar se uporabljajo za zakonodajo „novega pristopa“. Mandati so sredstva, s katerimi se opredelita odnos med službami Komisije in standardizacijskimi organi ter povezava med politično ravnjo in njeno tehnično specifikacijo.

Na področju tehničnih predpisov se je pokazalo, da je uradno obveščanje Komisije o nacionalnih tehničnih predpisih pred njihovim sprejetjem učinkovit instrument za preprečevanje ovir v trgovini, sodelovanje med Komisijo in državami članicami ter med samimi državami članicami, pa tudi za izboljšanje ureditvenega okvira. Poleg tega se je konec leta 2008 ta postopek izkazal kot uporaben pri preprečevanju zaščitnih ukrepov na notranjem trgu, ki bi jih lahko predlagale države članice zaradi gospodarske in finančne krize[3]. Postopek uradnega obveščanja je tudi pomembno sredstvo za usmerjanje nacionalnih ureditvenih dejavnosti v nastajajočih sektorjih in izboljšanje kakovosti nacionalnih tehničnih predpisov, in sicer v smislu večje preglednosti, berljivosti in učinkovitosti na neusklajenih ali delno usklajenih področjih. Večja jasnost v zakonodajnem okviru vsake države članice je pomagala gospodarskim subjektom pri znižanju stroškov dostopa do predpisov in njihovi pravilni uporabi.

DEL I: STANDARDIZACIJA

1. UVOD

Ta oddelek obravnava del Direktive, ki zajema standardizacijo in informacijski postopek glede standardov, zahtevke Komisije, predložene evropskim standardizacijskim organizacijam (ESO) za pripravo standardov (mandati[4]), in uradne ugovore proti standardom, ki so bili

---

1 Direktiva 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov o storitvah informacijske družbe (UL L 204, 21.7.1998), kakor je bila spremenjena z Direktivo 98/48/ES (UL L 217, 5.8.1998).

2 CEN (Evropski odbor za standardizacijo), CENELEC (Evropski odbor za standardizacijo v elektrotehniki) in ETSI (Evropski inštitut za telekomunikacijske standarde).

3 *Sporočilo Komisije Evropskemu svetu – Evropski načrt za oživitev gospodarstva* – z dne 26. novembra 2008, COM(2008) 800 konč.

4 Mandati so zahtevki, ki predstavljajo vabilo za organizacije ESO in ki se lahko sprejmejo pod nekaterimi pogoji.

prvotno zajeti v direktivah novega pristopa, ter navaja statistične podatke za obdobje 2006–2008 in analizo izvajanja tega dela Direktive.

2. POSTOPEK OBVEŠČANJA

Postopek na področju standardov je namenjen spremljanju novih standardizacijskih dejavnosti, ki jih uvajajo nacionalni standardizacijski organi. Sistemi so vzpostavljeni predvsem z namenom, da lahko drugi organi predložijo svoja mnenja, sodelujejo pri delu ali oblikujejo zahtevek za pobudo, ki jo je treba izvesti na evropski ravni (glej Prilogo 1).

2.1 Izvajanje postopka v obdobju 2006–2008

Postopek se je uspešno izvajal še naprej. Poročila, ki jih vsako leto pripravita CEN in CENELEC, kažejo, da letno povprečje priglašenih nacionalnih ukrepov ostaja nespremenjeno. V Prilogi 3 so navedeni podatki od leta 1991, ki kažejo, da se je število uradnih obvestil povečalo ob vsaki širitvi.

Sektorska razčlenitev (Priloga 4) kaže, da se nacionalna uradna obvestila najpogosteje uporabljajo v gradbeništvu. Druga pomembna področja so živilski proizvodi, kakovost vode ter gradnja in vzdrževanje cest.

Na podlagi informacij, ki so bile posredovane na podlagi postopka, se vlagajo zahtevki služb Komisije za informacije in tudi zahtevki za poizvedbe glede mirovanja (člen 7), ki izhajajo iz uradnih obvestil ali drugih virov.

2.2 Sklepna ugotovitev

Postopek obveščanja je še vedno pomemben pri spodbujanju nacionalnih standardizacijskih organov, da prenesejo svoje pobude na evropsko raven. Širitev je bila razlog za povečanje uradnih obvestil držav članic, ki se bo umirilo in celo znižalo, ko bodo močneje integrirane, ter tako sledilo gibanju starejših držav članic.

3. MANDATI

Standardizacijski mandati so dobro uveljavljeno sredstvo Komisije, ki ji omogoča pridobitev tehničnih specifikacij za podporo evropski zakonodaji in/ali politiki. Mandati so zahtevki za standardizacijo, ki so poslani evropskim standardizacijskim organom in zagotavljajo referenčni okvir za standardizacijo (glej Prilogo 1). Nujni so v primerih, v katerih standardi podpirajo zakonodajo, na primer v okviru direktiv novega pristopa.

3.1 Izvajanje postopka za pripravo mandata v obdobju 2006–2008

Evropskim standardizacijskim organom je bilo predloženih skupno 62 mandatov. Mandatov, ki zadevajo direktive novega pristopa, je v primerjavi s preteklim obdobjem manj (Priloga 5).

Postopek za izdajo mandatov deluje dobro. Neformalno posvetovanje, ki se opravi pred odborom, pomeni, da za mandat običajno že obstaja sporazumni dogovor pred uradnim posvetovanjem.

Do izteka obdobja poročanja so bile evropske zainteresirane strani za standardizacijo, kot so ANEC (Evropsko združenje za usklajevanje zastopanja potrošnikov pri standardizaciji), ECOS (Evropska organizacija državljanov za standardizacijo na področju varovanja okolja), NORMAPME (Evropski urad obrti ter malih in srednje velikih podjetij za standardizacijo) in ETUI (Evropski sindikalni inštitut), dobro vključene v postopek. Zato je neformalno posvetovanje bolj pregledno.

V celotnem obdobju se je nadaljevala praksa spremljanja vseh posvetovanj odbora glede mandatov, in sicer s posodobljenim seznamom.

3.2 Predvideni razvoj na področju mandatov

Uporaba mandatov se še naprej širi na druga področja. Delež mandatov, izdanih za direktive novega pristopa, znaša 38 %, kar je zelo podobno deležu v predhodnem obdobju poročanja. Mandati na drugih področjih politike so še naprej številni (glej Prilogo 6), zlasti na področju varstva potrošnikov in okolja, pa tudi na področju transporta in energetike.

Mandati za podporo vodilnim trgom

Od začetka pobude za vodilni trg leta 2007 sta bila izdana dva mandata. Ta mandata sta povezana z bioproizvodi in kažeta, kako odločno Komisija verjame v morebitno vlogo standardov na tem pomembnem področju politike.

Standardi za podporo zakonodaji

Mandati so bili izdani za podporo obsežni zakonodaji in dokazujejo pomembnost modela. Nekateri primeri vključujejo zakonodajo o kozmetiki, popravilih in vzdrževanju vozil, živilskih proizvodih, krmi, splošni varnosti izdelkov ter okolju. Mandatov za podporo novim področjem evropske politike je v primerjavi s preteklim obdobjem poročanja dvakrat več. Nekateri primeri zajemajo mandate o varnosti dobavne verige, dostopnosti do pozidanega okolja ali programu vesoljske industrije.

Prvi mandat, ki podpira Direktivo o okoljsko primerni zasnovi izdelkov, je bil izdan konec leta 2008. To je bilo poudarjeno v Sporočilu Komisije o vključitvi okoljskih vidikov v evropsko standardizacijo (COM(2004) 130 konč.), v katerem je poudarjena vloga, ki jo lahko imajo standardi pri razvoju politike Komisije v smislu varstva okolja in trajnostnega razvoja.

Število mandatov za podporo zakonodaji zunaj novega pristopa (glej Prilogo 5) je še vedno veliko (skupno približno 35 %) in kaže, da je bil ta model sprejet v številnih službah Komisije.

Leta 2006 je bil izdan mandat o odnosu s klicnimi centri za potrošnike. Storitveni sektor je novo rastoče področje za standardizacijo. Ta razvoj glede uporabe mandatov za podporo zakonodaji zunaj novega pristopa in novih področij politike kaže, da se evropska standardizacija vse pogosteje uporablja za podporo politiki za boljšo ureditev. To je navedeno v Sporočilu Komisije iz leta 2004 o vlogi evropske standardizacije v okviru evropske politike in zakonodaje, ki spodbuja tak razvoj[5].

3.3 Sklepna ugotovitev

Postopek priprave mandatov je dobro uveljavljen, vendar je treba zagotoviti njegovo neovirano delovanje. Zato so neformalna posvetovanja vseh zadevnih strani pred posvetovanjem v odboru ključnega pomena in se morajo nadaljevati.

Za večjo preglednost pri delovanju odbora službe Komisije od leta 2006 k sodelovanju na razširjenem zasedanju odbora vabijo tudi evropske standardizacijske organe, kot so ANEC, ECOS, ETUI in NORMAPME.

---

[5] COM(2004) 674 konč.,18.10.2004.

Službe Komisije bodo zaradi preglednosti proučile možnost vzpostavitve pisnega postopka po vzoru internetnih forumov. Cilj bo zagotoviti, da lahko vsi člani odbora preberejo pripombe drugih članov, s čimer postane ta vrsta posvetovanj podobna posvetovanju na zasedanju odbora.

Pokazalo se je, da je postopek priprave mandatov ključen pri širitvi vloge standardizacije na nova zakonodajna in politična področja EU. To kaže tudi dejstvo, da se številni novi zakonodajni akti EU sklicujejo na Direktivo.

4. URADNI UGOVORI

Direktive novega pristopa vsebujejo zaščitne ukrepe za primere, v katerih harmonizirani standardi izdelkom onemogočajo izpolnjevanje bistvenih zahtev iz zadevnih direktiv. V takšnih primerih lahko države članice ali Komisija uvedejo uradni ugovor proti zadevnemu standardu, o katerem se posvetuje z odborom (glej Prilogo 1).

4.1 Izvajanje postopka v obdobju 2006–2008

Število ugovorov, ki jih je predložila Komisija v obdobju poročanja, je bilo majhno (11). Le v dveh primerih je bilo sklenjeno, da se ohrani domneva o skladnosti, pri čemer so bili ugovori v 9 primerih umaknjeni delno ali v celoti (glej Prilogo 7).

Vendar se število uradnih ugovorov povečuje, če se upoštevajo uradna obvestila o novih ugovorih. Glavna področja so zajeta v direktivah o strojih, igračah in tlačni opremi.

V številnih primerih se o težavah v zvezi z združljivostjo s standardi razpravlja v odboru, zaradi česar so bili zahtevki za spremembe harmoniziranih standardov vloženi, ne da bi bilo treba predložiti uradni ugovor.

4.2 Sklepna ugotovitev

Čeprav traja proces od prejema ugovora do sprejetja sklepa veliko časa, postopek na splošno dobro deluje.

Podobno kot za mandate in zaradi preglednosti bo Komisija sklepe o uradnih ugovorih, ki jih je sprejela, objavila v prečiščeni in javno dostopni obliki ter dala na voljo posodobljeno tabelo dejavnosti v zvezi z uradnimi ugovori, ki so predloženi odboru na vsakem zasedanju.

DEL II: TEHNIČNI PREDPISI

1. RAZVOJ V OBDOBJU 2006–2008

Postopek uradnega obveščanja (v nadaljnjem besedilu: postopek) omogoča Komisiji in državam članicam, da preventivno proučijo tehnične predpise, ki jih nameravajo države članice uvesti za izdelke (industrijske izdelke, kmetijske in ribiške proizvode) in za storitve informacijske družbe (glej Prilogo 8). Postopek se za države Efte, ki so podpisnice Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru, ter za Švico in Turčijo (glej Prilogo 11) uporablja na poenostavljen način.

Glavne prednosti postopka

- Omogoča odkrivanje novih ovir na notranjem trgu, še preden bi mu lahko škodovale, s čimer se je mogoče izogniti dolgotrajnim in dragim postopkom za ugotavljanje kršitev.
- Omogoča odkrivanje zaščitnih ukrepov, ki bi jih lahko pripravile države članice v izjemnih okoliščinah, kot je gospodarska in finančna kriza.
- Državam članicam omogoča, da ugotovijo stopnjo skladnosti priglašenih osnutkov z zakonodajo Skupnosti, vključno z direktivami.
- Z dejavnim sodelovanjem držav članic pri ocenjevanju priglašenih osnutkov je bil z leti vzpostavljen učinkovit dialog med njimi in Komisijo.
- Gospodarski subjekti lahko jasno izrazijo svoje mnenje in pravočasno prilagodijo svoje dejavnosti prihodnjim tehničnim predpisom. To pravico do pregleda pogosto uporabljajo gospodarski subjekti, s čimer Komisiji in nacionalnim organom pomagajo odkriti ovire v trgovini.

1.1 Postopek uradnega obveščanja na razširjenem notranjem trgu

Med širitvijo EU leta 2004, ko se je EU pridružilo 10 novih držav članic, je postopek pomembno prispeval k nemotenemu delovanju notranjega trga. Pozitivni rezultat tega postopka, zabeležen leta 2005, je potrdilo 122 uradnih obvestil, ki jih je leta 2006 poslalo 10 držav članic, 131 uradnih obvestil, poslanih leta 2007, in 109 uradnih obvestil, poslanih leta 2008.

Poleg tega se je postopek razširil na Bolgarijo in Romunijo (EU-27). Obe novi državi članici sta si zagotovili upravno usposobljenost, tehnično strukturo in znanje, potrebno za uporabo Direktive: 33 priglašenih osnutkov med 1. januarjem 2007 in 31. decembrom 2008.

Direktiva je ponovno pokazala, da je učinkovito sredstvo za zagotavljanje nemotenega delovanja notranjega trga za izdelke in storitve informacijske družbe.

1.2 Uporaba postopka v okviru „boljše ureditve“

Po vzpostavitvi akcijskega načrta Komisije za poenostavitev in izboljšavo zakonodajnega okolja so bile v okviru postopka uradnega obveščanja v obdobju poročanja sprejete številne

pobude. Države članice so bile pozvane, naj predložijo študije učinkov skupaj s priglašenimi osnutki. Te študije učinkov spodbujajo države članice k predhodnemu razmisleku, kateri instrument je najbolj primerno uporabiti, in omogočajo, da Komisija preveri nujnost predlaganih ukrepov, pri čemer upošteva vse ovire za delovanje notranjega trga.

Komisija je okrepila svoja prizadevanja tudi v skladu z načeli boljše ureditve, da bi zagotovila jasnost in doslednost priglašenih osnutkov ter ugotovila, ali obstajajo kakršni koli nepotrebno zapleteni ali zahtevni postopki, ki jih je treba poenostaviti, da bi pomagali gospodarskim subjektom, hkrati pa zagotovili visoko stopnjo zaščite javnega zdravja, potrošnikov in okolja.

Nacionalni organi so bili spodbujeni, da proučijo zlasti naslednje vidike:

- besedilo osnutkov: jasnost, doslednost, preglednost in pravno varnost pri uporabi besedil,
- možnost dostopa do vseh predpisov posameznega sektorja s tiskanimi in spletnimi objavami prečiščenih različic besedil,
- ugotavljanje postopkov, ki za gospodarske subjekte pomenijo nepotrebno zapleteno in zahtevno upravno breme zlasti pri dajanju izdelka na trg.

- ***1.2.1 Izboljšave pri upravljanju postopka iz Direktive 98/34***

Komisija je izvedla različne kampanje, da bi zagotovila večjo preglednost in okrepila dialog z nacionalnimi organi. Delovanje zbirke podatkov TRIS (Informacijski sistem o tehničnih predpisih) se je vseskozi izboljševalo, pri čemer bi morala nova različica začeti delovati najpozneje v začetku leta 2010, kar bo skrajšalo čas obdelave uradnih obvestil ter omogočilo povezavo med zbirko podatkov TRIS in nacionalnimi zbirkami podatkov. Od leta 2007 je Komisija večkrat preoblikovala točko 7 sporočila o uradnem obvestilu, da bi v smislu „vse na enem mestu“ pojasnila, ali se lahko uradno obvestilo na podlagi Direktive šteje za veljavno v okviru drugega zakonodajnega akta EU.

Komisija zagotavlja javni dostop do priglašenih osnutkov v 23 uradnih jezikih EU, bistvene informacije o vodenju postopka pa so na voljo na spletni strani: http://ec.europa.eu/enterprise/tris. Opaža se vse večje število spletnih posvetovanj: spletne poizvedbe so se od leta 2006 do leta 2008 povečale za 7,5 %, pri čemer jih je bilo leta 2008 približno 140 000 (glej Prilogo 12).

2. UPORABA POSTOPKA IZ DIREKTIVE 98/34

2.1 Učinkovitost: splošni pregled

► **<u>Število uradnih obvestil in zadevni sektorji</u>**

Med letoma 2006 in 2008 se je število vseh priglašenih osnutkov (1 979) v primerjavi s številom priglašenih osnutkov med letoma 2003 in 2005 (1 782) povečalo. Razlog za to povečanje je tudi širitev (EU-27). Pri izvajanju zaveze nekaterih držav članic k uradnemu obveščanju o osnutku tehničnih predpisov je bilo ugotovljenih nekaj pomanjkljivosti (glej Prilogo 10.2).

Največ uradnih obvestil je bilo **v sektorju gradbeništva**. Veliko od teh obvestil je bilo povezanih z ukrepi, ki so jih države članice sprejele za večjo energetsko učinkovitost stavb.

Na drugem mestu je sektor **kmetijskih proizvodov in živil**. V tem sektorju so bili ukrepi povezani s higieno živil, soobstojem gensko spremenjenih organizmov s konvencionalnimi posevki ter sestavo in označevanjem živil. Znatno se je povečalo število uradnih obvestil v **sektorjih telekomunikacij** in **transporta**. Prejeta so bila številna uradna obvestila v **sektorju iger na srečo** (spletne igre na srečo), **kemijskem sektorju** (nevarne snovi in fitofarmacevtski izdelki) in v **okoljskem sektorju** (manjša poraba plastičnih vrečk, odpadki in kakovost biogoriv) (glej priloge 10.1 do 10.3).

► **Proučena vprašanja**

Glede **neusklajenih področij**, ki bi morala biti usklajena s členi 28–30 (prosti pretok blaga) ter členoma 43 in 49 (pravica do ustanavljanja in svoboda opravljanja storitev) Pogodbe ES, je bil odziv Komisije namenjen opozorilu državam članicam, da bi nepotrebni ukrepi, ki niso sorazmerni z določenim ciljem, lahko povzročili ovire v trgovini. Komisija je še naprej pozivala države članice, naj v vsak osnutek tehničnih predpisov vstavijo klavzulo o vzajemnem priznavanju.

Na **usklajenih področjih** so bili ukrepi namenjeni zagotovitvi, da bi bili nacionalni ukrepi potrebni, utemeljeni in skladni s sekundarno zakonodajo EU.

- Uradna obvestila v sektorju **gradbeništva** so bila analizirana predvsem v skladu z Direktivo 89/106/EGS v zvezi z gradbenimi izdelki in harmoniziranimi standardi, sprejetimi v okviru te direktive in Direktive 2002/91/ES o energetski učinkovitosti stavb.

- Več držav članic je priglasilo osnutke o soobstoju gensko spremenjenih organizmov s konvencionalnimi in ekološkimi posevki ter o nadzoru naključnega onesnaženja z **GSO**. Ta besedila so bila analizirana ob upoštevanju Direktive 2001/18/ES (namerno sproščanje GSO), Uredbe (ES) št. 1829/2003 o gensko spremenjenih živilih in krmi ter Uredbe (ES) št. 1830/2003 o sledljivosti živil in krme, proizvedenih iz gensko spremenjenih organizmov, ter o spremembi Direktive 2001/18/ES, in so zgled za oblikovanje predpisov za druge države članice.

- Uredbe št. 852/2004 (**higiena** živil), 853/2004 (posebna higienska pravila za živila živalskega izvora) in 854/2004 (uradni nadzor proizvodov živalskega izvora, namenjenih za prehrano ljudi) so začele veljati 1. januarja 2006. Te uredbe državam članicam dovoljujejo, da sprejmejo nekatere ukrepe na nacionalni ravni, ki so bili priglašeni v okviru postopka iz Direktive 98/34 ter za katere so bila izdelana podrobna mnenja in/ali v zvezi s katerimi so bile predložene pripombe.

- Več držav članic je priglasilo osnutke glede zdravstvenih trditev in označevanja v zvezi z **živili** ter aditivi, barvili in sredstvi za konzerviranje, ki jih vsebujejo.

- Prav tako številna so bila uradna obvestila v sektorju **radijskih vmesnikov**, v katerem so zaradi hitrega tehnološkega razvoja nacionalni predpisi vedno bolj zapleteni in bi lahko ustvarili ovire na notranjem trgu.

- Analiza intenzivnih ureditvenih dejavnosti na nacionalni ravni v neusklajenem sektorju **iger na srečo** je poudarila vidike prostega pretoka v okviru notranjega trga in javne politike držav članic.

- Postopek je omogočil tudi posredovanje v sektorjih, v katerih je bila uskladitev predvidena na ravni Skupnosti in je državam članicam preprečila uvedbo različnih nacionalnih ukrepov.

► **Odzivi**

Komisija je izdala podrobna mnenja v zvezi s 179 uradnimi obvestili, ki predstavljajo 9,04 % vseh priglašenih osnutkov v obdobju poročanja (1 979). V primerjavi s preteklim obdobjem poročanja se je ta delež zmanjšal, kar kaže, da države članice pri sprejemanju zakonodaje vedno bolj upoštevajo Skupnost in zahteve učinkovito delujočega notranjega trga. Države članice so izdale 142 podrobnih mnenj. Od 894 pripomb, izdanih v obdobju poročanja, jih je 418 predložila Komisija, 476 pa države članice (glej prilogi 10.4 in 10.6).

V 22 primerih je Komisija pozvala zadevne države članice, naj odložijo sprejetje priglašenih predpisov za eno leto od datuma njihovega prejetja, da ne bi z njimi ogrozili usklajevanja Skupnosti, ki poteka na tem področju (glej Prilogo 10.5).

Poleg tega je Komisija države članice opozorila, da je treba zagotoviti skladnost s pravili iz Sporazuma o tehničnih ovirah v trgovini, če so bili zadevni ukrepi priglašeni tudi Svetovni trgovinski organizaciji.

2.2 Uporaba nujnega postopka

Od skupaj 1 979 uradnih obvestil so države članice predložile 49 zahtevkov za uporabo nujnega postopka glede priglašenih osnutkov. Komisija je potrdila, da je zelo stroga pri razlagi izjemnih razmer, in sicer resnih in nepredvidljivih okoliščin, zlasti v zvezi z varovanjem zdravja in varnosti. Zato je bila uporaba nujnega postopka zavrnjena, kadar je bila utemeljena na izključno gospodarskih razlogih ali je bila le poskus nacionalnega upravnega zavlačevanja. Nujni postopek je bil utemeljen v 14 primerih (glej Prilogo 10.7).

2.3 Spremljanje odzivov Komisije

V letih 2006–2008 je bilo *razmerje* med številom odzivov držav članic in številom izdanih podrobnih mnenj Komisije zadovoljivo (povprečno 83,7 % v tem obdobju). Ta odstotek je glavni kazalnik za ocenjevanje zavez držav članic k izpolnjevanju njihovih dolžnosti iz postopka. Komisija ugotavlja, da so bili odzivi večinoma zadovoljivi (povprečno 64,3 % v tem obdobju). K temu je prispevalo tudi nadaljevanje dialoga med Komisijo in zadevnimi državami članicami, zaradi česar je bilo možno številne primere rešiti v enem letu od uradnega obvestila (glej Prilogo 10.8).

2.4 Dialog z državami članicami

Redna zasedanja odbora za tehnične standarde in tehnične predpise so omogočila izmenjavo mnenj glede zadev splošnega interesa in tudi posebnih vidikov postopka.

Razprave so zadevale zlasti širitev, ki je vključevala Bolgarijo in Romunijo, javni dostop do dokumentov v zvezi s postopkom iz Direktive 98/34 v skladu z Uredbo (ES) št. 1049/2001[6],

---

[6] Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL L 145, 31.5.2001, str. 43).

prekrivanje postopkov z drugimi postopki Skupnosti o uradnem obveščanju („vse na enem mestu“), razvoj v zvezi z upravljanjem zbirke podatkov TRIS in dolžnosti držav članic, da se odzovejo na podrobna mnenja in predložijo dokončna besedila.

V številnih državah članicah so potekali tudi seminarji, ki so omogočili neposreden dialog med Komisijo in nacionalnimi organi, vključenimi v postopek ter slednjim pomagali pri spoznavanju pogosto zelo tehničnih elementov postopka. Poleg tega je novembra 2008 potekala konferenca ob 25. obletnici sprejetja Direktive. Ta dogodek je bil priložnost za predstavitev delovanja mehanizma iz Direktive 98/34 in razpravo o možnostih za prihodnost, vključno s tem, kako mehanizem bolje uporabiti v korist konkurenčnosti podjetij, zlasti malih in srednje velikih podjetij. To je bila tudi priložnost za ugotavljanje pričakovanj gospodarskih subjektov, zlasti njihove želje po dostopu do dokumentov, ki se izmenjujejo v okviru postopka. Isti dan je bila v vseh uradnih jezikih izdana nova knjižica z naslovom „Preprečevanje ovir v trgovini na notranjem trgu – Direktiva 98/34“, ki je bila distribuirana po vseh državah članicah (ISBN 978-92-79-09847-5).

2.5 Kršitve Direktive

V zadevnem obdobju je število postopkov za ugotavljanje kršitev (člen 226 Pogodbe ES), sproženih proti državam članicam zaradi kršitev dolžnosti iz Direktive, ostalo majhno: leta 2006 je bilo sproženih štirinajst takih postopkov, leta 2007 devet, leta 2008 pa pet.

2.6 Sklepna ugotovitev

V letih 2006 do 2008 se je potrdilo, da je postopek z vidika učinkovitosti, preglednosti in upravnega sodelovanja v celoti koristen. Majhno število postopkov za ugotavljanje kršitev glede na število priglašenih osnutkov tehničnih predpisov kaže, da se lahko pravilna uporaba zakonodaje Skupnosti zagotovi s preventivnim pristopom in tesnim partnerstvom med Komisijo in državami članicami ter med samimi državami članicami.

Pristop povezovanja v mreže in visoka stopnja sodelovanja med Komisijo in državami članicami prav tako zagotavljata, da se nacionalne ureditvene dejavnosti izvajajo, ne da bi ustvarjale tehnične ovire v trgovini, in da se usklajevanje Skupnosti izvaja le na področjih, na katerih je to dejansko potrebno, ob strogem upoštevanju načela subsidiarnosti. Na nekaterih področjih, za katere usklajevalni ukrepi že obstajajo, pa je postopek omogočil ugotavljanje potreb po njihovi dopolnitvi ali okrepitvi.

Komisija bo pri uporabi Direktive 98/34 pozornost še naprej namenjala načelom boljše ureditve in potrebi po ohranitvi ugodnega okolja za konkurenčnost evropskega gospodarstva. Zato so priglašeni osnutki še naprej na voljo brezplačno v elektronski obliki in v vseh uradnih jezikih EU. Poleg tega se nadaljujejo prizadevanja, da se gospodarskim subjektom zagotovi čim bolj jasen zakonodajni okvir, da se preprečijo dodatne zahteve, ki niso predvidene v Direktivi, in zagotavljajo mnenja, s ciljem okrepiti konkurenčnost evropskih podjetij v EU in tujini ob upoštevanju povezav med tem postopkom in postopkom, ki je bil vzpostavljen s Sporazumom o tehničnih ovirah v trgovini (TBT) v okviru Svetovne trgovinske organizacije (STO).